

FRAMING- ett kostymprojekt till dansföreställning
INGRID NORDAHL

Högskolan för Design och Konsthantverk, Göteborgs universitet

Göteborg vårterminen 2010

Examensprojekt 15 hp, Konstnärligt kandidatprogram i Textilkonst 180 hp

Examinator Annika Ekdahl

Extern handledare Helen Dahlman

Opponent Emma Linde

Flyer till Framing. Try in House II. Carte Blanche - Norges nasjonale kompani for samtidsdans.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1 INLEDNING	s.4
1.1 Mål	s.4
1.2 Syfte	s.4
1.3 Bakgrund	s.4
2 ARBETSPROCESSEN	s.5
2.1 Ingång till arbete	s.5
2.2 Skiss, metod	s.7
2.3 Skisser, tankar, inspiration	s.8
3 MATERIAL	s.10
4 FÄRG	s.12
5 MITTREDOVISNING	s.14
6. FRAMING	s.15
6.1 Genomförande	s.16
7 REFLEKTION	s.21
7.1 Nuläget	s.21
8 KÄLLFÖRTECKNING	s.24

INLEDNING

1.1 Mål

Mitt kandidatarbete är ett scenkonstprojekt i samarbete med dansaren Caroline Eckly där vi skapar ett solodansverk. Mitt huvudmål har varit att göra kostym samt att gemensamt med Caroline formulera koncept, scenbild och ljussättning.

1.2. Syfte

Att samarbeta i ett verkligt projekt där jag ställs inför utmaningen att undersöka och utveckla min förmåga att visualisera och förmedla mina konstnärliga tankar och visioner. Att möta en publik samt att teoretiskt och praktiskt undersöka kroppen i relation till rörelse, tid och rum.

1.3 Bakgrund

Jag arbetar med yttre och inre rum. Jag är intresserad av kroppens förhållande till sin omgivning världen och vad som uppstår när yttre och inre världar möts. Genom att fysiskt interagera med olika platser arbetar jag med utgångspunkt i tid, avstånd, relation och illusion. Min strävan är att arbeta med tredimensionell poesi där idé och material föder varandra och vävs samman i en gestaltning av det sinnliga. Jag arbetar instinktivt och med många spår samtidigt, fragment av tankar, känslor och objekt går ut och in i varandra i en cirkelform utan början och slut. Ursprungliga idéer återkommer ofta trots att de tidigare blivit ratade. Ur en bakomliggande grundidé tydliggörs många av mina projekt först i mötet med ett material, i förhållandet material emellan och i dess egenskaper. När händerna är i arbete klarnar tankarna. Det gör att projekten till en början tar en fragmentarisk och spretig form. Arbetet rör sig fram och tillbaka. En ofta ångestfylld startsträcka leder till ett intensivt och fokuserat lustfyllt arbetsprocess med bra resultat.

Caroline är professionell dansare vid Carte Blanche, Norges nasjonale kompani for samtidsdans. Vårt samarbete är en del i projektet Try in House II. Ett projekt där kompaniets dansare fått fria tyglar att på egen hand eller i samarbeten utifrån testa gränserna för vad dans kan vara. Try in House II framfördes under tre kvällar 28-30 april 2010 i Carte Blanches lokaler i Bergen.

Soren Dahlgaard, Martin Frederik 18

2.1 Ingång till skissprocessen.

“Kroppen synliggörs genom motsättningen mellan det som är utanför och det som är innanför. Motsättningen sporras av begär. Begäret att konfrontera verkligheten. Motsättningen i sig själv ger erfarenheten. Konst är kropp. Kropp är konst. ”

”Kroppen är. Kroppen är världen. Världen är kroppen.”

”Där tanken inte hinner med tar kroppen vid.

Butohkonsten gestaltar livet utan intellektuella tolkningar och känslomässiga reflektioner.”¹

“I’m often trying to capture my own image attempting to see myself as another person, trying to understand what my body projects. One couldn’t be itself in another body. How does it then show who I am? I could maybe once get an idea of how it projects my identity but this idea will be out of date quite soon, maybe already the day after, if I just cut my hair or get a blue eye or anyway due to the body’s ageing How can this constantly transforming shell match my own perception of it? How does my envelope and my perception of it influences the way I behave?”

Caroline Eckly

Membrane I- XI 1991 – 94, Kirsten Justesen

Fotona i serien där Kirsten Justesen täcker sinkropp med en stor gummiduk så att det formar sig efter kroppen har varit en viktig ingång till projektet. Jag tycker det är intressant hur gummiduken tydligt markerar gränsen mellan kroppen och det omgivande rummet samtidigt som det p.g.a. sin materiella egenskap synliggör kroppens elementära form.

MEMBRANE I - XI 1991-94

2.2 Skissmetod

Utifrån dessa tre ”tankar” inleder jag mitt undersökande arbete i jakt på information, inspiration, metod och gestaltning. Jag är öppen inför metoder att söka information, material och inspiration. De inledande veckorna ägnar jag åt litteraturstudier och omvärldsanalys av dans/scenkonst, rörelse, kropp, och identitet. Jag tar inspiration och fakta från många håll, jag lyssnar på P1 filosofiska rum, tittar på Project Runway, går på teater, dans och opera. Jag intervjuar Caroline Eckly om hennes relation till kroppen och rörelse, går på kurs i improvisationsdans och studerar kroppar i rörelse på stan. En ingång är att studera människokroppen, hur man inom konsten och vetenskapen, ur ett filosofiskt, teologiskt och sociologiskt synsätt sett på kroppen. Jag kostymerar mig till kostymör och ikläder mig kostymdesignersattribut, penna och papper. Jag sitter på biomedicinska biblioteket, tecknar muskelmannekänger, läser om hjärnan, kroppens anatomi och perception. Jag är ryggradslös, förvillar mig i ritandet och resultatet gör mig kluven. Det finns ett motstånd till att arbeta med kroppen genom att blotta dess insida.

Jag tänker mig en kropp likt en lerfigur, går det att forma ett skal genom att fylla en kostym med fogs-kum för att sen under stelmandet, iklädd kostymen forma den med kroppens rörelse? Deformera en kropp och begränsa rörligheten.

Det idémässiga och det hantverksmässiga uttrycket har intesammakvalité. Jag lämnar pennan och övergår i att skissa tredimensionellt i material som fogs-kum, tyg och plastslangar. Vid ett handledningstillfälle i början av mars frågar Birgitta Nordström, studierektor på avd. För Textilkonst på HDK, mig – Vill du leka doktorn?

Jag söker en ny väg i skissmetoden att med utgångspunkt i tre material att undersöka rörelse och sinnlighet. Utifrån en vald blyerts-kiss från tiden på biomedicinska reflekterar jag kring motsatspar och extrem viktskillnad. Jag ställer lätt mot tungt, starkt- svagt, stabilt - bräckligt, stramt -slappt – svullet och funderar kring hur rörelsen och form kan förändras genom att fylla kostymen med olika stoppningar som sand, play-do lera, bomull, ärtor, tempurmadrass, ballonger? De tre material jag väljer är plastfilm & hår, tråd (ullcrépe) och latex. Under experiment med dessa hittar jag intressanta resultat, transparens, rörelse, motstånd. Ett både vackert och äckligt uttryck, kroppsligt, stark och bräckligt på samma gång. Proverna får mig att associera till fett och yta, sidenhud i renässansmålningar, en spårvagnstur samt likheten mellan kroppen och ungs-pannkaka. Halvvägs över Hisingsbron skallrar vagnen till, lilltjejen mitt emot mig skiner upp säger glatt – Å, det känns som ungs-pannkaka i hela kroppen.

2.3 Skiss, tankar och inspiration.

”Att leva den andres blick, i den andres spegling (som vi aldrig får kontroll över). Att leva i den andres öga – villkoret för att finnas till.”²

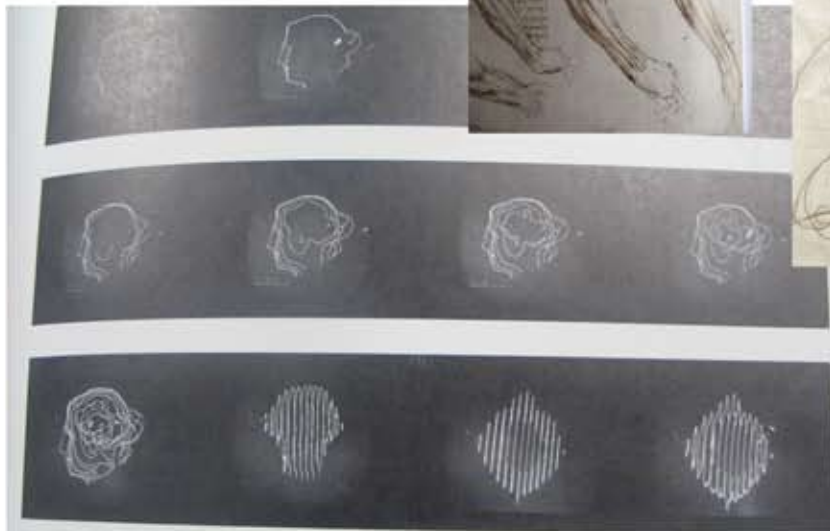
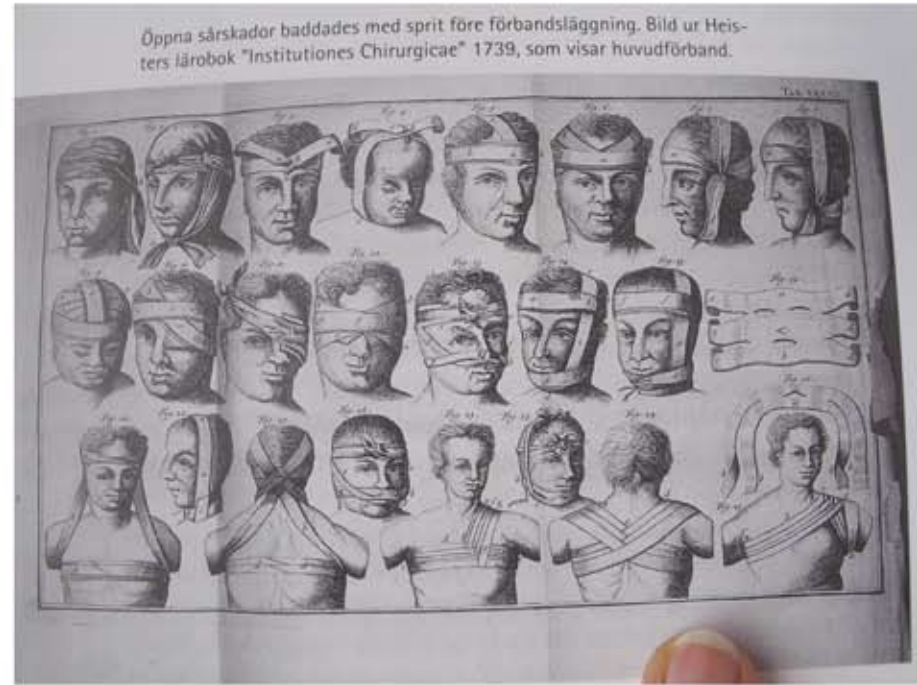
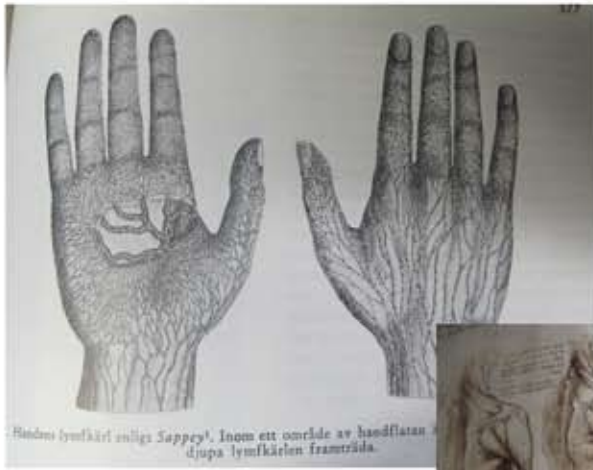
Jag tänker på ett samtal med en vän och det hon kände inför att stå på scen. ”Att stå på egna ben och visa min kropp fyller mig med lite ängsla...det är som att bli medveten om kroppen på ett annat sätt. som att ytan, huden blir känslig för ögon.”

Fastnar för en av mina anteckningar från Kajsa G Erikssons disputation på Frölunda Kulturhus i Göteborg den 22 jan 2010⁹ ”Lager på lager av identiteter, främling i förhållande till kropp och rum, flera aspekter av ett jag. Att smälta in eller skilja ut sig, objektifiera något levande. Fiktion-verklighet”.

Caroline och jag diskuterar motstånd, kroppens föränderlighet och dess begränsningar, hur kroppen formar oss som individer och hur lager av en person kan ta sig uttryck. Konstruera och materialisera en kropp. Fragment av ett väsen, det liknar mer en kroppsdel än en kropp. Konturen saknar betydelse, med ett svulstigt innehåll.

Inspirationsbild - Rygggradslösa djur .

5-7. Wilson Jery and Robert Tyndall, computer console displays. This series of photographs of the cathode display was taken at intervals as the computer image was generated and, in the lower three frames, "rotated" in "space." Upon the command of the operator the computer later directed a plotting machine to draw the image at lower left. The numerical data necessary for drawing the head was derived from photographs of a cast of the head of the Aphrodite of Melos similar to that in Figure 5-54.

MATERIAL

Resårband i jätteformat –	Används i ryggen på dräkten. Fallor bort i större utsträckning p.g.a. sin alltför tydliga sjukhuskoppling. Bandage, skydd.
Latex -	Naturgummi, levande material med kort livslängd. Jag gillar faktumet att materialet kommer att förändras med tiden, krackelera och slutligen helt försvinna. Återspeglar kroppens egen förgänglighet. Gillar färgen, ljudet, känslan, rörelsen och transparensen hos materialet.
Ljustråd -	Ljustråd med adapter som styrs av batterier och kan bäras på kroppen. Kommer troligtvis att finnas med i slutresultatet.
Ullcrépe -	Tunn övertvinnad ulltråd som i kontakt med vatten krymper och krusar ihop sig.
Dubbelhäftande plastfolie -	Tillverkar ett material av dubbelhäftande plastfolie som klistras samman. I mellan lagren klistrar jag hår. Det material som syns på pressbilden.
Hår -	Intressant material. Mitt eget och hår jag sparar från vänner jag klippt.
Gips -	Gjutformar, används för att skapa latexbubblorna.
Siden -	Stickad återvunnen tröja, knäet och murklan, fittan. Habotai silk medium, detaljer i kostymen.
Vaxad lintråd-	Stabil stark tråd som med vaxet får skulpturala egenskaper. Har använt den för att fästa latexbubblorna samt till att sy och forma lösaxlarna i ullcrépe.
Play-do lera-	Förhoppningsvis kommer ena benet fyllas med play-do lera. Jag vill uppnå en kropp som genom manipulation utifrån och av rörelsen deformeras.
Tempurmadrass-	I stoppat knä. Egenskap att det trycks samman och håller formen innan det återgår till sin ursprungliga form.
Gummiduk –	Svår att sy i. Spricker lätt och är därför svår att arbeta med. Fallor bort av hållbarhetsskäl.
Fogskum–	Faller bort ur miljömässiga skäl. Fungerar ej som tänkt, luften pressas ur i stelningsfasen o går därför ej att använda att skulptera i utan att förlora dess skummande egenskap.
Fejk gummi-	Latex är dyrt material, efter samtal med en av patinerarna på Göteborgsoperan får jag recept till ett alternativ gummigutmassa innehållande flytande sorbitol, gelatin och glycerin. Innehållande flytande sorbitol, gelatin och glycerin.. Jag planerar att testa göra det här materialet men samma dagen innan jag ska inhandla sorbitol på apoteket så receptbeläggs det.
Nylontråd –	Fluorescerande nylonlina som är självlysande i UV-ljus. Jag undersöker möjligheterna att använda tråden, hur det fungerar, var få tag på den och om Carte Blanche har utrustning som krävs. Den åttonde mars besöker jag Kazuyo Nomura, Göteborgsbaserad textilkonstnär som i många verk arbetat med UV-ljus och fluorescerande fiskelina. Hon visar och ger mig tips på hur jag kan använda det. Tråden finns endast i neongult vilket inte passar till detta projekt planerar att projicera film på en vägg av scenen under föreställning riskerar effekten att konkurreras ut av ljuset från projektion.

Materialsökande, materialundersökning och val av material har fått en betydande plats i mitt arbete. I sökandet efter det visuella uttryck jag eftersträfvade, att skapa en hinna en extra hud till dansaren och de fysiska egenskaper som kostymen krävde behövde jag testa många olika material och rata vissa p.g.a. miljöskäl eller usel hållbarhet. Viljan få fram transparensen och det motståndet som gummiduken och latexen erbjuder som jag både tycker är fint och intressant gjorde att jag valde att arbeta med latex i slutändan trots dess dåliga hållbarhet. Latex är som kroppen levande. Jag tänker att den egenskapen stärker konceptet och bidrar till ett intressant uttryck, ett förgängligt material, en kropp som med tiden kommer att förfalla.

Material har genom hela processen varit överordnat teknik. Val av material har fört in mig på för mig nya teknikområden som gjutning, att göra gipsformar och film.

Under arbetes gång har jag ofta hört kommentarer som gud vilka äckliga material du jobbar med, läskigt och du gör så sjuka grejer Ingrid. Jag tror det är kombinationen av material och form som upplevs avskräckande och användandet av hår.

Trots att håret inte har en betydande plats i det slutgiltiga visuella uttrycket har det varit ett material som hängt med från början av projekt. Ett material som är väldigt stark laddat och meningsbärande. Redan vid första samtalet mellan mig och Caroline diskuterade vi hår och det faktum att man så lätt kan förändra sitt yttre bara genom att klippa av sig håret. Hon refererade till sin tid som balettdansös och hur hon upplever att hennes rörelser förändrades då hon efter 15 år med hårknut och strävan efter det perfekta långa ballerinahåret bestämde sig för att klippa av allt. En knut lättare och det blev ett avstamp i hennes karriär som förde henne mot den mer experimentella scenen inom samtidsdansen där hon verkar idag. På ett liknande sätt som håret som kanske inte rent fysiskt förändrar kroppens rörelsemönster kan kostymen kanske påverka hennes rörelse på ett både fysiskt som psykiskt plan. Dräkten doftar te och latex mot svettig hud kommer att klibba. Kan detta påverka hennes rörelser?

FÄRGVAL

”Inom traditionell västerländsk konst avses med hudfärg vanligen engulbeige färg som påminner om nordeuropéers hudfärg.”³

Det viktiga i färgvalet har varit att hålla mig till en enhetlig skala, att skapa en gestalt, en kropp inte en kostym i form av ett plagg som bärs på en kropp. Det hade kunnat vara blått. Inledningsvis var färgskalan underordnad de material jag hade, en resårbandsrulle och paragummiduken som både är hudfärgade. Inget av materialen gick att färga och på gummiduken bet heller inte textiltrycksfärg. Hudfärg och underkläderrosa är intressanta och vackra, laddade färger.

Latex har en otroligt vacker färg i sig och när jag fick tillgång till den dansdräkt som är basen till kostymen, var färgen, *guldbeigerosaskimrande*, satt. Efter valet att arbeta med hudfärger hittar jag lösningen att färga med te.

” Klipper. Vågar ta på mig guldsparksdräkten. Stoppar den med grejer, ballonger, tyg, en extra stor höft, förstora baksida av knä, väldigt stretchigt och sjyst sätt att förändra kroppens konturer. Rörelserna blir överdrivna och tydliga. Enkel väg att gå, är det för enkelt, hon har bara stoppat in saker i en dräkt som hon fått. Klipper hål- det hänger därinne. Mage och bröst blottas, blir större än jag tänkt. Latexen färgar kanten brunt. Guldsparksdräkten har ätit choklad och glömt torka rent. Chokladring runt gummihud och i det en tutte. V a d ä r detta? Måste färga tyg i samma färg och rädda. Levafix-prover. Omständigt. Färgar med te, sjyst färg! Färgar färgar färgar.”

ur min loggbok 31/3

“About bubbles and the feeling of being in one. What’s it like when I’m not?”⁴

Varför bubblor?

Jag återkommer till organsiska formerna i bubblorna trots att jag tidigare gick ifrån dem. Minns att en lärare under första året på HDK presenterade mig för en gästlärare som Ingrid hon jobbar mycket med bubblor, jag blev förnärmad och tänkte gud vad banalt det låter, det här måste ändras, men det finns något där som drar mig tillbaka. Andningen är nödvändig för alla levande organismer.

Utmaning i att arbeta med kroppen och balansera på rätt sida om vågskålen innan jag leker doktor igen är en ständigt närvarande. Jag adderar rött, och rosa. Associationerna till blod och kött är oundvikliga men jag väljer att köra på. Lusten finns där och jag adderar en rosa murkla i skrevet, röda sidendetaljer. i smockteknik. Detsamma gäller idén att addera uppblåsbara latexbubblor med dolda luftslangar så att Caroline under dansen kan blåsa upp vissa oväntade delar av dräkten eller dra dem samman i små skrynkigheter. En idé som måste provas på plats i Bergen.

MITTREDOVISNING

Projektet tog ganska snabbt två skilda riktningar. Vid mittredovisningen den 10 mars blir det tydligt att jag att det inte längre är aktuellt att sy två parallella kostymer som jag beskrivit i min projektbeskrivning. Min kostym har utvecklats till en idé om en gestaltning av ett kroppsminne som skall visas i en performance, en film och objekt. Den har växt sig så stor att jag måste välja att spara genomförandet av den till ett senare tillfälle och gå vidare med fokus riktat mot dansföreställningen.

Vid tiden för mittredovisningen den 10 mars har projektet en rejäl svacka. Helgen 12-13 mars träffar jag Caroline i Bergen och projektet får ny energi och tydliga avgränsningar. Min förhoppning inför helgen var främst att åka hem igen med en tydlig bild över hur jag ska gå vidare. En skiss över hur kostymen skall se ut. Att förankra projektet i verkligheten, titta på lokalen och att undersöka de material och prover jag samlat. Jag vill experimentera med gummiduken, spänna upp den, undersöka om vi kan använda den. Visar bilder på Justesen Membrane, jag ser framför mig hur en del av dansen är rörelse mot en uppspänd hinna - där kroppsdelar, fragment av en individ trycks ut och formar avtryck "nya kroppar". Hon nappar ej på idén. Hon har med en dansdräkt, sparad i deras klädförråd från gammal uppsatt produktion. Vi får använda oss av den. Den passar färgmässigt bra med materialen, slipper bekymmer med konstruktion av dräkten och passform, kan utgå ifrån denna som bas. Hon fastnar för latexbubblan, utseende, känslan av materialet, dess rörelse, ljudet av den. Hårplasten som dras fram ur bubbla på benet. Play-do lera i ena benet . Latexbubbla på magen som går att komma in till med armen. Motståndet i materialet och transparensen. Hon vill gärna ha någon uppblåsbar del, en latexbubbla på ryggen eller vid nacken. Stora axlar. Stort Knä. Håligheter.

Ullcrépe och latex.

Plast och hår-prov.

FRAMING

“Who is looking at me from the mirror while I am looking at myself in the mirror? Who is this person who inadmissibly pretends to be me?”⁵

Valerio Magrelli

12-13 mars träffar jag Caroline i Bergen. Under helgen tar vi fram riktlinjer för hur kostymen skall se ut, bestämmer material, titel på solot, presstext, pressbild, musik och diskuterar scenbilden. Vi planerar att ha en definierat ljus på golvet, 6x1m med kortsidan mot publiken. En videokamera står placerad vid vänstra sidan om ljusrutan på golvet på ett avstånd så att hela Carolines kropp ryms i bilden. Tanken är att Caroline dansar inom ljuset och tittar in i kameran då hon passerar den som om den var en spegel där hon studerar sin egen spegelbild. Videon är kopplad till projektor som projicerar spegelbilden på en skiva, troligtvis vit i samma storlek som ljusramen d.v.s. 6x1m. Skivan kommer att hängande fritt i luften till höger om ljuset med bilden rakt framför publiken. Tanken är att publiken ser Caroline från två vinklar, på golvet och i projektionen. Caroline rör sig ut och in ur ramen för vad betraktaren, d.v.s. hon själv och publiken, ser. Koreografin kommer byggas upp så att det ges tid för ommodellering av kostymen framför kameran.

Det visuella uttryck som jag fångar i pressbilden sätter ton för mitt fortsatta arbete med kostymen. Vi får tillgång till en av kompaniets gamla sparade kroppsdräkter. Den är guldbeige färg och matchar de material som jag har med mig. Jag har haft kval inför att sy en dräkt likt denna, vi bestämmer oss för att utgå ifrån den som en bas till kostymen.

Materialval till kostym: Latexbubblor, ullcrépe, plast+hår, ljustråd alt. UV-ljus effekt med nylonlina uppblåsbar latexform och play-do lera. Riktlinjer för kostymen. En latexbubbla på bröst/mage där Caroline kan ta in arm, hand, trycka ut membranet. Lera i ena benet. Något uppblåsbart. Plastmaterialet som kan dras fram ur kostymen från dold plats någonstans. Ljustråd. Det viktigt att arbeta med transparensen i latexen, elasticiteten, känslan av materialet. Membranet.

Vi bestämmer deadline för när kostymen skall vara i Bergen 13/4. Vi planerar att använda ljuseffekter med trådarna för att bryta solot. Dela upp koreografin i olika fragment med olika intensitet och där utrymme finns för att kostymen kan ta olika skepnader i bytet mellan fragmenten. Val av titel. Vi sätter först titeln Reflexive. Refererar till spegeln och ljusreflektionen den speglar på golvet. Tankemässig reflektion och en spegel som reflekterar spegelbilden av dig själv eller världen bakom dig, det man inte kan se. Vi byter titel till Framing.

Genomförande

För att bjuda in till att ta del av den genomförande delen av kostymarbetet och en inblick i min kommunikation med Caroline väljer jag att presentera ett utdrag ur min loggbok.

12/3 Lördag.

Workshopshelg i Bergen. Kl 16.30–18.30 möte i Carolines lägenhet. Jag visar inspirationsbilder och bilder från min skissprocess. Vi diskuterar konceptet och projektets framtid och pressmeddelande. Vi behöver fatta beslut om – namn – låt – kostym – pressbild, deadline 15/3. Bestämmer att kostymen skall vara i Bergen senast 13/4. Sön 13 Mar 14 -17.30 i studion på Carte Blanche ¹¹.

Jag visar de material och prover jag samlat under projektets första hälft. Diskuterar, vad satsa på? Latex, plasten+hår, och ullcrepe – á la muskelryggen. + ev. ljuseffekt beroende på om UV-ljus utrustning finns att tillgå och om den effekt med nylonlina som lyser i UV-ljus kommer att kunna fungera även i samband med projektion. Caroline ska undersöka saken. Lyssnar på låten, Cyborg med Celloloid Mata och upptäcker att vi lyssnat på olika låtar. Leder till att vi planerar att ev. använda båda, de kompletterar varandra, som avbrott i koreografin, ljusförändring. Tar pressbilder. 16/3

Gör tidsplan för kommande vecka:

Göra gjutformar till bubblorna och ev. till det rinnande benet. (fogskum, tyg, plast, gips)

Göra bubblorna

Göra ullryggen

Göra de uppblåsbara bubblorna

Undersöka stoppningsmaterial -tempurmadrass den drar ej ihop sig så mycket som jag tänkt mig. Formen återgår snabbare än väntat.

17/3

HDK kl 14.30 handledning med Helen Dahlman i 5 min, jag är inne i arbetet, äntligen igång och vill inte avbryta, tycker mig blögt inte ha behov av att prata. Vakuumpörpackar tråd i plastpåsar för att använda som form att pensla latex på för att ta fram bubblorna, intressant struktur uppstår i mött mellan tråd och plast. De liknar hjärnor. Jag tänker på processen och idétorka, när lusten är död och hjärnan vakuumpörpackad. Ber om hjälp i keramiken. Hur kan jag göra gipsform som tar fram strukturen från trådarna? Visar sig vara en stor undersökning nog för ett kandidatarbete.

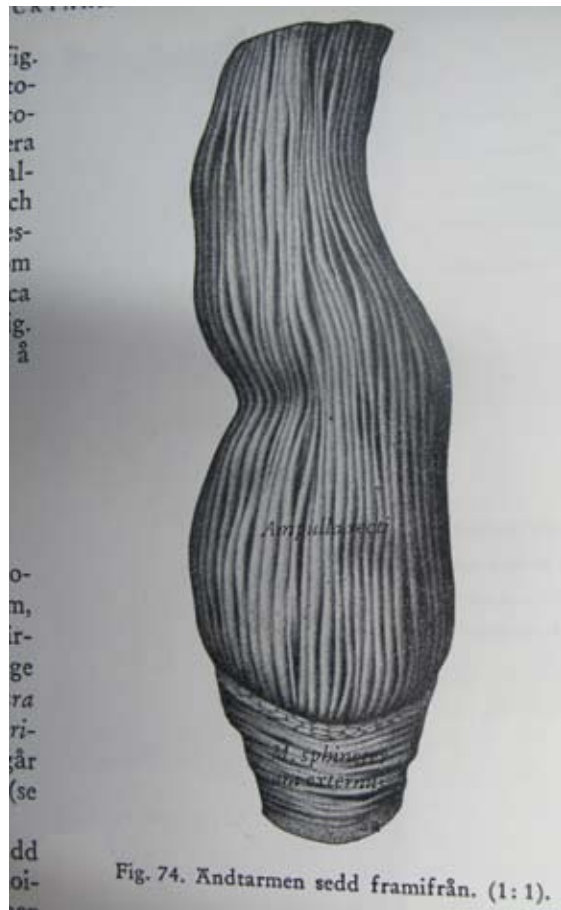
Nöjer mig med att göra en gjutform av en klump + två klumpar, en negativ och två positiva klumpar jag ska ha i framställningen av latexbubblorna. Förbereder inför gjutning av formerna imorgon. Sammanställer en budget för kostnaderna till kostymen -skickar den till Caroline som ska be Carte Blanche om stöd. 18/3

Får hjälp med att göra gipsform. Planerar och beräknar hur jag ska varpa för att skapa muskel ullryggen. Varpar ullcrépe efter uträkningen och vrider trådarna på visa partier för att skapa volym i vridningen där ullen senare kommer lägga sig i lager. Jag använder vaxad lintråd till att fläta och väva ihop varpen enligt min skiss. För att effektivisera arbetar jag parallellt med att pensla gjutformarna med latex och göra latexbubblor. Latex torkar å sakta och efter som att jag bara har en ordentlig form tar det tid. Bubblorna blir små men strukturen av trådar och tejskarvar kommer fram oväntat mycket, vilket är en positiv överraskning. Fortsätter med ullcrépen.

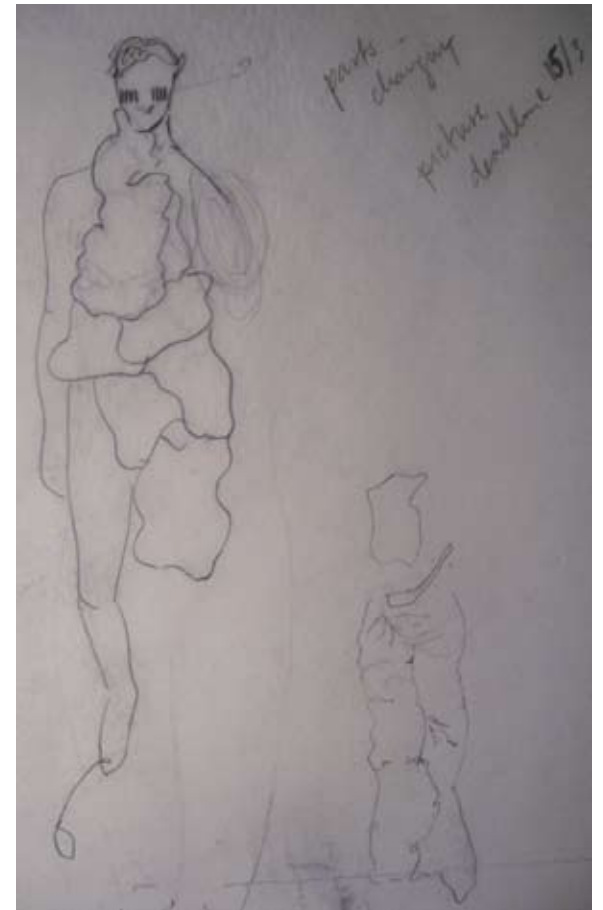
Maillkontakt med Caroline.

I talked with the chef technique and we can have the video and projection, the rectangle of light, the UV;lightning, he said that they made it work with a special neon-paint on those dolls we had in Clarity visits but it should then work with this special thread? and that he doesn't think that the projection disturbs it, for the mirror paper on the floor, they have something like that but he said it's quite a sensitive material and doesn't know if I can dance on it without breaking it but we should try and they didn't fix the schedule yet for the lighting rehearsal... Another thing, I've been thinking and I am not really convince by the title :-) What do you think about "Framing"...because you frame yourself when you look in a mirror, because the light delimits a frame on the floor, and also they use this term in sociology and psychology to name a mental short-cut that people do to process information according to their back-ground and the context, so I thought it's also fitting the idea that you can never look at yourself like you do with someone else since you know in advance that it's you and you have then another way to assimilate the information the mirror gives you. Well, hope you could follow and tell me soon, I have until tomorrow to change it! Greatings, caroline

Sounds good that the UV-lightning might work and that you can try out the mirror paper. If it doesn't work maybe we can have a white shiny material or paint on the floor. could give a nice effect with the UV-lightning (it will glow in the dark) and it also gives a physical limitation of the space, a frame. About the title, I like Framing --- could you send me the name of the book and the philosopher you talk about and the text for try in house- the presentation of our work. all the best, Ingrid

Muskelrygg- inspirationsbild till ullrygg i ullcrépe.

En av kostymskisserna från inledande skissperiod.

19/3

Syr in stoppning i trikå på en docka, skapar en form för att göra latexen på magen på. Latexen betar sig märkligt, blir gul och bubblig, kan bero på flaskan eller värme (försöker torka med hårfönen). Misslyckandet ger lyckat resultat att latex läckt igenom en skyddsplats och befläckt den stoppade trikån. Kan kanske användas. Hur ska jag få till latexbubblan i större format? Hur hållbar är den? Hur tjock kan den göras utan att tappa uttrycket?

22/3

Idén med plastkuben väcks. Tänker mig att bygga en box, (alternativt en ram med spänd plast) i samma storlek som ljuset på golvet 6x1m x2m hög, täcka den med byggplast eller tunt elastiska material. Vill att Caroline ska dansa i kuben för att uppnå samma visuella uttryck som i pressbilden. Gör en liten prototyp över kuben.

Hår-lugg-fotot. Min kostym tar en ny skepnad, på ett trägolv, ljusa väggar högt i tak, hår ligger på golvet, fint nätt utspritt, ett par fötter, person står i det med bara ben iklädd underklädesnatlinne i rosa. Beskuret vid höften eller under bröstet.

Hur mycket kan man klippa luggen utan att verka för desperat?

24/3

Undersöker hur konstruktion av kub kan göras. Hur bygga, och kostnad. På kvällen ser jag Blackbird på Göteborgs stadsteater. Scenografin domineras av sjök av byggplast. Rörelsen när skådespelarna rör sig genom plastslöjorna är vacker.

26/3

9-9.45Handledning med Annika. Visar ullryggen, slopar den. Hon dissar latexbubblorna av tålighetsskäl, slopar gummiduken som jag tagit upp igen av samma skäl. Berättar om plastkuben, eller elastiskt tygklädda kuberna och hur jag vill belysa den bakifrån och rörelsen inuti. Vi pratar membran, overallliknande varelser med tyg över huvudet. Jag plockar fram ett tyg jag köpt med de rätta egenskaperna men som jag lagt åt sidan på av dess egenskaper av tyg tror jag. Aktar mig för tygen. Har fram till nu valt bort tyg eller snarare inte valt in tyg

som material. Annika undrar om jag söker den plastiga ytan. Jag söker det transparenta och det reflekterande, glansigt diffusa, det som fångas i pressbilden. Vi diskuterar även hår, hon ser hårbroderiet, undrar om/hur får jag in det. Tänker att det är gjort så att jag inte kan göra det igen men hon säger just därför ska du göra det, för att det är du som gjort det. Flätan. Flätan borde sitta på ryggen. Flätan, som jag tror är en symbol för den duktiga flickan. Hänger påväggen. Undersöker möjligheten att prova fejkummi, patineringsreceptet med flytande sorbitol som skall vara mer hållbart än latex. De 1000mls flaskor man för tre dagar sen kunde beställa på apoteket kräver nu från den 25/3 recept och kostar 3 gånger så mycket. Jag återgår till latexen och undersöker om jagkan stärka den med tyg i kritiska fästpunkter där jag skall sy.

26/3-5/4

Jag får inte kontakt med Caroline, kör fast, eller arbetat står på lut mycket pga det.

31/3

Onsdag Klipper. Vågar ta på mig guldsparksdräkten. Stoppar den med grejer, ballonger, tyg en extra stor höft, förstora baksida av knä, tyg är väldigt stretchigt. Ett sjyst sätt att förändra kroppens konturer. Enkel väg att gå och jag kritiserar om den är för enkel, hon har bara stoppat in saker i en dräkt som hon fått. Jag klipper håll. Mage och bröst blottas, blir större än jag tänkt. Spänner tyget och gör en latexbubbla, latexen färgar kanten av dräkten brun. Guldsparksdräkten har ätit choklad och glömt torka rent. Chokladring runt gummihud och i det en tutte. V a d ä r detta? Måste färga tyg i samma färg och rädda. Gör levafixprover. Omständigt. Färgar med te, får fram sjysts färg! Färgar färgar färgar.

1/4

15.30Handledning med Helen. Hon poängterar en viktig sak, jag måste fixa en provdocka i helfigur som du kan klä på dräkten och se helheten. Jag fixar så jag kan låna en docka från tisdag 6/4.

2/4

Skydd.censur.Kroppsskydd.Axelvaddar,axelskydd.Vilkenärkänsligastedelenpåkroppen?Mestutsattakroppsdelfördansare?Knä,axel,höft,alla borde förstärkas ikostymen.

1. Dansare med flyer, pressbild.. 2. Latexbubbla 3. Anatomi för konstnärer 4. Skypesamtal Gbg- Bergen. 5. Fogskumsexperiment 6. Vakuumförpackad ull. 7.Färgkok, gipsform och bubbeltillverkning 8.Kris.

7/4

Skypesamtal- Caroline säger nej till boxen. För sent att ta in nytt moment nu och kritisk till att en box skall uppfattas som ett fångelse, en instängd kropp, något alldeles för negativt laddat. Kan däremot hjälpa mig att fota om jag vill ha sådana bilder på kostymen sedd genom plast. Tänker om, hur få fram hinnan, lagren. Jobbar på som ett svin. Här kommer mitt Make it work moment.

Konstruerar ett yttre membran, ett extra skikt att dra fram ut en latexbubbla på ryggen, över huvudet och över ena armen, membranet är tänkt att fungera som den elastiska kub jag ville bygga, ett lager där Caroline kan röra sig, in och ut, dra och forma genom att hålla emot i motsatt riktning än det som trycks fram. Till kostymen kommer även play-do lera i benet, en uppstoppad höft, stora ullaxlar och ett uppförstorat knä att tillföras. Tanken är att dessa appliceras på plats i Bergen.

12/4

Skickar kostymen till Bergen.

14/4

Caroline får kostymen. När vi pratar på kvällen är hon misnöjd, jag förvirrad. Vi bestämmer att prata mer imorgon.

15/4

Diskuterar igen i repsalen då hon har kostymen på sig, vilket gör det lättare att kommunicera. Vad fungerar inte, vad fungerar? hur kan vi lösa detta? Viskostyget, (membranet) ser ut som en 80-tals danskostym säger hon. Det är en danskostym. Hon inser att hon inte förmedlat vad hon tänkt tillräckligt bra eller sagt ifrån tidigare då jag visat skisser, material och i process de senaste dagarna på dockan. Jag är inte heller helt nöjd. Svängarna behövs att tas ut. Inser svårigheter med avstånd och samarbeten, kommunikationsbrist. Jag försöker att tänka positivt och visa på möjliga vägar att gå och ta lärdom av problem som uppstått.

16/4

Lugnare idag, skypesamtal, vi löser det här. Vi måste ha bilder att referera till i fortsatta samtal. Bestämmer att jag åker till Bergen tisdag morgon till fredag kväll nästa vecka. Onsdag -ljussättning. Fredag ljus+ filmning. Torsdag om kostym är färdig ev. fotografering på annan plats.

18/4

Nuläget

”Allting är mycket osäkert, Och det är just det som lugnar mig”⁶

kroppsminnen formar den vi är och vad vi själva ser och uppfattar om oss själva

REFLEKTION

Det har varit en väldigt utmanande och givande process där jag gått in i för mig tidigare okända roller. Faktumet att behöva förhålla sig till en annan person har stundtals varit problematiskt. Jag var medveten om att projektet skulle komma att innebära en viss kompromiss med min egen konstnärliga vision och inkräkta på min konstnärliga frihet. Det har varit intressant att ta del av hur jag fungerar i en sådan situation och i kommunikeringen av mina visioner. Det har hjälpt mig se och bättre förstå min process, både dess starka sidor och dess brister.

Jag har ett projekt som väntar och jag ser fram emot att realisera det. Jag är en väldig tidsoptimist. När händerna sätts i arbete klarnar tanken. Under genomförandet av danskostymen formas min egen nya kostym. En kostym jag vill presenteras i form av ett fragmenterat självporträtt, en serie bilder i en abstrakt iscensättning formad av en gestalts inre och yttre ramar. Arbetet är ett sökande efter en kropp, ett förkroppsligande, ett jag. Kroppen ställs i relation till sin omgivning; omgivningen i relation till kroppen. Det är tankar på väg att ta form och det är inte troligt att det kommer visas inom ramen för detta projekt.

De största svårigheterna med samarbetet har varit det geografiska avståndet samt brister i kommunikation som delvis beror på språkförbistringar. All kommunikation och beslutsfattning tar tid och tid är inget man har i överflöd under ett tio veckors kandidatarbete. Jag var förberedd på att avstånd och kommunikation kunde bli ett problem men avståndet begränsade arbetet mer än jag hoppats. Fokuseringen i projektet kom mindre att handla om det faktiska rörelsen och kostymens påverkan på kroppen och vice versa än vad jag inledningsvis tänkt. Den största anledningen till det beror på det fysiska avståndet. I många lägen framför allt i senare delen av projektet har det faktum att projektet varit ett samarbete gett en extra positiv dimension till både det idémässiga planet som det visuella och praktiska. I efterhand kan jag se att en resa till Bergen i inledningsfasen hade varit önskvärd för att skapa en gemensam bas att förhålla sig till. Jag skulle även valt att fokusera på min kostym till en början och under en kortare koncis period arbetat med kostymen till Caroline.

Arbetet har fått mig att inse att samarbeten som detta kräver tydliga ramar och konkreta mål samt kraft att sträva mot att arbeta jämlikt och att våga ta beslut. Jag inser vikten av att vara tydlig, bestämd med sina egna visioner samtidigt som man måste vara tillmötesgående och öppen för kompromiss. Det är viktigt att hålla kursen men ibland måste man ta en sidoväg och denna har lett till något bra.

8 KÄLLFÖRTECKNING

Fotnoter- Citat

1. SU-EN, Maja Sandberg, Gilles Kennedy, Butoh Kroppen och världen Body and the World, AB C O Ekblad & Co Tryckeri, Västervik 2003
2. Filosofiska rummet , 2007-08-26, om kroppens roll i filosofi och kristen teologi
3. www.wikipedia.com
4. www.myono.com
5. Valerio Magrelli, ”Vedersi vedersi, Modelli e circuiti visivi nell’opera di Paul Valery”
6. Tim Gun i Project Runway season 7, episode 1-12, http://tvshack.net/tv/Project_Runway
7. Ulla M. Holm, citat Too-ticki i ”Berättelser, teenden och friktion mot världen” i Tanke Känsla Identitet ,(Göteborg, Anamma Böcker AB, 1997), s.9.

Litteratur

Kroppen. Konst och Vetenskap, Nationalmuseum, Fälth och Hässler 2005
Nordjylland kunstmuseum, Kirsten Justesen, 1999
Raymond T. Bauer, Joel W. Martin, Crustacean sexual biology, Columbia University Press, New York
SU-EN, Maja Sandberg, Gilles Kennedy, Butoh Kroppen och världen Body and the World, AB C O Ekblad & Co Tryckeri, Västervik 2003
Ture Petrén, Anatomi huden och sinnesorganen, Gummesons Boktryckeri AB, Falköping, 1972
Ulla M. Holm, Eva Mark, Annika Persson, Tanke Känsla Identitet, Göteborg, Anamma Böcker AB, 1997
Valerio Magrelli, ”Vedersi vedersi, Modelli e circuiti visivi nell’opera di Paul Valery”

Radio

www.sr.se
Filosofiska rummet , 2007-08-26, om kroppens roll i filosofi och kristen teologi
Filosofiska rummet 2007-09-09, Om normer och normativitet, varför är vi så fixerade vid det normala?
Filosofiska rummet , 2008-02-08, om jaget
Filosofiska rummet 2008- 09-14 om personlighetens gåta.

Teater, dans, opera

Familjen, Göteborgs stadsteater.
”Sju människoporträtt – sju världspremiärer”, Sju etyder utarbetade och framförda av skådespelarstud. årskurs 2, Högskolan för scen och musik, Gbg, 2010-02-16.
Thaïs, Göteborgsoperan.
”Victorias nej”, Gunilla Witt Dans & Poesi, Atalante, Göteborg.

Bilderhänvisningar

s.4. www.sorendahlgaard.com

s.6. Nordjylland kunstmuseum, Kirsten Justesen, 1999, s. 42 , 46

s.8 Raymond T. Bauer, Joel W. Martin, Crustacean sexual biology, Columbia University Press, New York

s.9 Ture Petrén, Anatomi huden och sinnesorganen, Gummesons Boktryckeri AB, Falköping, 1972

s.9,11 Kroppen. Konst och Vetenskap, Nationalmuseum, Fälth och Hässler 2005,

www.cartablanca.no

<http://gupea.ub.gu.se/handle/2077/21545>

Avhandlingen ”Konkret mode: kläder, konst och engagemang i det offentliga rummet”

är ett exempel på konstnärlig forskning som utforskar gränslandet mellan modedesign och samtidskonst.⁽⁹⁾